

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงการใช้มนตราที่ทำให้จิตใจมีระเบียบวินัย “มานมานะบาว” เท่านั้นที่ลูกจะสามารถเอาชนะมาได้ เตือนทุกคนถึงมนตรานี้
- คำถาม:** ใครคือคนงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้? และในลักษณะใด?
- คำตอบ:** คนงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการทำความสะอาดโลกแก่นี้คือภัยพิบัติทางธรรมชาติ โลกได้รับการทำให้สะอาดด้วยแผ่นดินไหวและน้ำท่วม พระเจ้าไม่ได้ให้คำแนะนำแก่ใครในสิ่งนี้ พ่อจะทำลายลูกๆ ของท่านได้อย่างไร? พวกเขามีบทบาทนี้ในละคร เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าภัยพิบัติจากพระเจ้า

โอม ซานติ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกๆ: ลูกๆ มานมานะบาว! ไม่ใช่ว่าลูกๆ สามารถนั่งที่นี้และอธิบายแก่พ่อ ลูกไม่ได้พูดว่า ชีพบาบา มานมานะบาว! ไม่เลย แม้ว่าเมื่อลูกๆ นั่งด้วยกันและพูดคุยกันก็สามารถมีความคิดเห็นเกิดขึ้นได้ มंत्रาหลักที่ยิ่งใหญ่คือมนตราที่พ่อให้แก่ลูก กูรูให้มนตรา แต่ระบบนั้นได้เริ่มขึ้นเมื่อไร? พ่อผู้เดียวที่สร้างโลกใหม่ ก่อนอื่นได้ให้มนตรา “มานมานะบาว” สิ่งนี้เรียกว่า มंत्रาที่ทำให้จิตใจมีระเบียบวินัย เป็นมนตราที่จะเอาชนะมาได้ ลูกไม่ต้องท่องมนตราอยู่ภายใน แต่ลูกต้องอธิบายมนตรานั้น พ่ออธิบายความหมายของมนตรา ได้มีการเขียนมนตรานี้ไว้ในกิตะ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมาย เวลาในขณะนี้คือบทตอนของกิตะ เพียงแต่ชื่อ(ของผู้ที่พูดกิตะนั้น)ถูกเปลี่ยนแปลง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้ทำหนังสือที่ใหญ่โตมาก ฯลฯ ในความเป็นจริงพ่อนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ด้วยปากเปล่า ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณของพ่อ และเป็นดวงวิญญาณของลูกๆ ด้วยเช่นกันที่สร้างสมความรู้ ได้มีการสร้างรูปภาพเหล่านั้นขึ้น เพื่อจะเป็นการง่ายสำหรับลูกที่จะอธิบายความรู้นี้ ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจว่าเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอย่างแน่นอน ไม่มีแผ่นดินอื่นใดในเวลานั้น แผ่นดินอื่นๆ เหล่านั้นทั้งหมดเพิ่มเข้ามาในภายหลัง ลูกควรจะมีรูปภาพนี้ไว้ที่ในมุมหนึ่งเพื่อแสดงว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของบารัตและก็ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ในเวลานี้มีศาสนาอยู่มากมาย! จากนั้นศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดก็จะไม่คงอยู่อีกต่อไป นี่คือแผนของบาบา ผู้คนเหล่านั้นก็มีความวิตกกังวลมากมาย ลูกๆ เข้าใจว่า สิ่งนี้ถูกต้องแน่นอนอย่างที่สุด มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า พ่อมาและทำให้เกิดการก่อตั้งด้วยบราห์มา การก่อตั้งของอะไร? การก่อตั้งของโลกใหม่ เมืองหลวงอยู่บนฝั่งแม่น้ำยมุนา มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ที่นั่นต้นไม้ก็เล็กมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของตนให้แก่ลูก ท่านให้ความรู้ของวงจรด้วยเช่นกัน มีเพียงภาษาเดียวเท่านั้นในยุคทอง ไม่มีภาษาอื่นใดในเวลานั้น ลูกสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเพียงบารัตเดียว มีเพียงอาณาจักรเดียวและภาษาเดียวเท่านั้น ในดินแดนสุขาวดีเคยมีความสุขและความสงบ ไม่ได้มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ มีพลาณามัย ความมั่งคั่ง ความสุขและทุกอย่าง ในช่วงเวลาที่บารัตนั้นใหม่ช่วงชีวิตของผู้คนของบารัตนั้นก็ยืนยาวมาก เพราะมีความบริสุทธิ์ เมื่อมีความบริสุทธิ์ผู้คนก็มีพลาณามัยดี คุณภาพของมนุษย์ในเวลานี้ที่มีความไม่บริสุทธิ์! ความตายก่อนเวลาอันควรเกิดขึ้นในทันที แม้แต่คนหนุ่มสาวก็ตาย มีความทุกข์อย่างมาก ความตายก่อนเวลาอันควรไม่เกิดขึ้นที่นั่น ผู้คนมีชีวิตอยู่จนครบอายุขัยของพวกเขา ไม่มีใครตายจนกว่าพวกเขาจะไปถึงอายุขัยที่สมบูรณ์ของพวกเขา นั่นคือจนกว่าพวกเขาจะแก่ชรา เมื่อใดก็ตามที่ลูกอธิบายให้แก่ผู้คน ลูกต้องทำให้สติปัญญาของพวกเขาสามารถซึมซับว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพราะท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรมีแผนที่นั้น เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายและพิสูจน์ว่านี่คือแผนที่ของโลกวันนี้ และนั่นคือแผนที่ของโลกในวันพรุ่งนี้ บางคนก็รับฟังอย่างตั้งใจ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างถูกต้อง บารัตนี้เป็นดินแดนที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อศาสนาเทพนี้คงอยู่ก็ไม่มีศาสนาอื่นใด ศาสนาเทพดั้งเดิมนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ลักษณะและนารายณ์ไปไหน? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนั้นแก่ลูกได้ ไม่มีใครมีพลังที่จะบอกสิ่งนั้นแก่ลูก ลูกๆ สามารถอธิบายความหมายที่สมบูรณ์อย่างมาก ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องสืบสน เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่ง และดังนั้นลูกสามารถทบทวนสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกสามารถถามใครก็ตาม: เทพเหล่านั้นไปไหน? พวกเขาจะประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินคำถามของลูก ลูกสามารถบอกพวกเขาด้วยศรัทธาว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถพูดได้ในทันทีว่าเคยเป็นอาณาจักรของเราในยุคทองของโลกใหม่ มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่นั่น ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ทุกสิ่งนั้นใหม่ทุกสิ่งสโตปะธาน มีทองคำที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น มีการขุดขึ้นมาได้อย่างง่ายดายมาก และอิฐและอาคารของพวกเขาที่สร้างขึ้นมาจากทองนั้น ทุกสิ่งนั้นทำจากทอง เหมือนทั้งหมดก็จะใหม่ จะไม่มีการลอกเลียนแบบที่นั่นเมื่อมีวัสดุจริงอยู่

มากมาย ที่นี้ไม่มีร่องรอยของของจริง ที่นี้มีอิทธิพลของการเลียนแบบอย่างมาก และเหตุนี้เองจึงได้มีการกล่าวว่า ร่างกายนั้นหลอกลวง มายานั้นหลอกลวง และทรัพย์สินสมบัตินั้นก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน มีเพชรพลอยหลากหลายประเภทที่แตกต่างกันมากมายที่ปรากฏขึ้นมาและลูกก็ไม่สามารถแม้แต่จะบอกได้ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของจริงหรือของปลอม พวกเขามีการแสดงโชว์ให้เห็นอย่างมากที่ลูกไม่สามารถแยกแยะระหว่างของจริงและของปลอม สิ่งที่ปลอมๆเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ที่นั่นเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกสิ่งจะลงไปอยู่ที่ดิน พวกเขาใช้หินเพชรที่ขนาดใหญ่มากในอาคารของพวกเขา สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากไหน ใครที่จะตัดสิ่งเหล่านั้น มีผู้เชี่ยวชาญมากมายในอินเดีย พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่ฉลาดมากขึ้นเรื่อยๆ และแล้วพวกเขาก็จะนำทักษะของพวกเขาไปที่นั่นพร้อมกับพวกเขา มงกุฏ ฯลฯ จะไม่เพียงแต่ทำมาจากเพชรเท่านั้น มงกุฏเหล่านั้นจะทำมาจากทองคำบริสุทธิ์และเพชรแท้ทั้งหมด ไฟฟ้า โทรศัพท์ รถยนต์ ฯลฯ ไม่เคยมีมาก่อน สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ปรากฏขึ้นในระหว่างช่วงชีวิตของบารบา เป็นเวลาประมาณ 100 ปีที่สิ่งต่างๆเหล่านั้นเริ่มปรากฏขึ้น ที่นั่นพวกเขามีความเชี่ยวชาญมาก แม้แต่ในเวลานี้ผู้คนก็ยังคงเรียนรู้ พวกเขายังคงฉลาด ลูกๆ บางคนก็เคยได้นิimitของสิ่งนั้นด้วย ที่นั่นเฮลิคอปเตอร์จะไม่มีอันตราย ลูกๆ ก็จะไปประท้วงและมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปอีกเล็กน้อย ลูกก็จะเฝ้าแต่ได้นิimitของทุกสิ่ง เป็นสิ่งที่เหมือนกับเมื่อเวลาที่ลูกกลับมาจากต่างประเทศและเข้าใกล้ประเทศบ้านเกิดของลูกและมองเห็นต้นไม้ ลูกก็มีความสุขอยู่ภายในที่เวลานี้ลูกกำลังจะมาถึงบ้าน ในเวลาสุดท้ายลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับนิimitเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าบารบาเป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนจดจำท่าน ลูกเคยจดจำดวงวิญญาณสูงสุดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน แต่ลูกไม่รู้ว่าคุณนั้นเล็กหรือใหญ่ มีการจดจำกันมาว่าและมีการกล่าวกันว่ามิดวงดาวที่พิเศษสุดเปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก และดังนั้นท่านต้องเป็นเหมือนกับจุดอย่างแน่นอน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า ท่านมีคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านให้ความรู้อะไรแก่ลูก? ลูกสามารถค้นพบสิ่งนั้นเมื่อท่านให้แก่ลูกเท่านั้น ลูกรู้สิ่งนี้มาก่อนหรือไม่? ลูกเพียงแต่รู้เกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์เพียงใด! ลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาทางร่างกายของลูกและดังนั้นลูกก็ลืมพอเช่นกัน อย่างไรก็ตามบทบาทในละครนั้นเป็นเช่นนั้นที่มีการใช้ชื่อผู้ที่กลายเป็นนายของโลก และชื่อของผู้เดียวที่ทำให้เขากลายเป็นเช่นนั้นหายไป พวกเขาบอกว่าศรัทธาคือตรีโลกนาถ(เจ้าแห่งสามโลก)และเจ้าแห่งดินแดนสุชาติ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเพียงแค่ให้นัยสำคัญนั้นแก่เขา พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า พระเจ้ามีพลังมากมายที่ท่านนั้นสว่างยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวงและท่านสามารถเผาไหม้ทุกสิ่งได้ พวกเขาได้สร้างเรื่องราวเช่นนั้นขึ้นมา! พ่อพูดว่า พ่อจะสามารถเผาลูกๆของพ่อได้อย่างไร? สิ่งนั้นเป็นไปได้! พ่อจะทำลายลูกๆของท่านหรือ? ไม่เลย! นี่คือนิimitของละคร โลกเก่าต้องถูกทำลาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้คือคนงานสำหรับการทำลายล้างโลกเก่า เหล่านั้นเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่ใช่พ่อจะให้คำแนะนำแก่พวกเขาสำหรับการทำลายล้าง ไม่เลย พายุเกิดขึ้น ความอดอยากเกิดขึ้น พระเจ้าพูดหรือว่า จงทำสิ่งนี้? ไม่เลย! นี่คือนิimitของละคร พ่อไม่ได้พูดว่า จงสร้างลูกระเบิด! สิ่งเหล่านี้กล่าวว่าเป็นการกำหนดของราวัน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นี่คือนิimitของราวันและดังนั้นผู้คนของอาณาจักรนั้นจึงมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนมากมายตาย! ในเวลาสุดท้ายทุกสิ่งจะถูกเผา นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ซึ่งเฝ้าแต่ซำรอย ไม่ใช่การทำลายที่เกิดขึ้นจากการเปิดตาของซางก้า สิ่งต่างๆเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นภัยพิบัติจากพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นเป็นไปตามธรรมชาติ เวลานั้นพ่อกำลังให้ศรัทธาแก่ลูกๆ ไม่มีเรื่องของการสร้างความทุกข์ต่อใคร พ่อคือผู้เดียวที่ชี้หนทางสู่ความสุข ตามแผนของละครอาคารทั้งหลายนั้นก็กำลังเรื่อยๆ พ่อพูดว่า ทั้งโลกนั้นกลับมาเก่า โลกนั้นต้องถูกทำลาย ดูซิว่าผู้คนนั้นเฝ้าแต่บรรยากักับตนเองอย่างไร! พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ เมื่อผู้คนมีสติปัญญาดังเช่นของพระเจ้า ก็ไม่มีเรื่องของการฆ่า ฯลฯ พ่อพูดว่า พ่อคือพ่อของทุกคน พ่อรักทุกคน ในขณะที่บารบามองดูที่ลูกๆ ที่นี้ สายตาของท่านก็ตรงไปหาลูกๆพิเศษ ผู้ที่จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ขณะที่กำลังนั่งที่นี้สายตาของพ่อก็ตรงไปหาลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ บางครั้งก็ที่เดราตัน บางครั้งก็ที่เมิร์ธ และบางครั้งก็ที่เดลี พ่อก็จดจำลูกๆที่จดจำพ่อเช่นกัน พ่อจดจำแม้กระทั่งลูกๆเหล่านั้นผู้ที่ไม่จดจำพ่อ เพราะพ่อต้องพาทุกคนกลับไปกับพ่อ ผู้ที่เข้าใจความรู้ของวงจรรโลกด้วยพ่อ ที่ต่อมากจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามลำดับกันไป เหล่านี้เป็นเรื่องไม่มีขีดจำกัด ครุเหล่านั้น ฯลฯ มีขีดจำกัด ผู้เดียวนั้นไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆ ควรสัมผัสกับความสุขอย่างมากภายในลูก พ่อพูดว่า บทบาทของทุกคนไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันได้ ผู้นี้มีบทบาทนี้ มีกำมือเดียวจากหลายล้านผู้ที่ทำตาม พวกเขาพูดว่า ฉันเป็นลูกอายุ 7 วันของท่าน นั่นเป็นลูกอายุ 1 วันของท่าน ดังนั้นลูกก็คือลูกแมว พ่อเฝ้าแต่อธิบายแต่ละประเด็น แน่แน่นอนว่าลูกได้ข้ามแม่น้ำและมา ความรู้ได้เริ่มต้นขึ้นทันทีที่พ่อมา ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก! ลูกต้องเคยศึกษาบทตอนแห่งกิตะนั้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติแล้ว ดังนั้นจงมองดูความแตกต่างระหว่างคำพูดที่พูดโดยพระเจ้ากฤษณะและคำพูดที่พูดโดยพระเจ้าชิวา! ความแตกต่างนั้นเป็นเหมือนกับกลางวันและกลางคืน เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า เมื่อลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งสัจจะ ลูก

ก็เห็นความสุขอย่างมาก ในความเป็นจริงลูกมีประสบการณ์ของความสุขถึง 3 ใน 4 ส่วนของวงจร พ่อได้สร้างละครเพื่อความสุขไม่ใช่ความทุกข์ ลูกได้เริ่มที่จะมีประสบการณ์ของความสุขภายหลัง สงครามไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างเร็วนัก ลูกได้รับความสุขมากมาย หากจะเป็นครั้งต่อครั้งก็จะไม่ได้มีความสุขสันต์ที่มากเท่า นั้น จะไม่มีสงครามใดๆเกิดขึ้นที่นี้เป็นเวลา 3,500 ปี ไม่มีความเจ็บป่วยใดๆ ฯลฯ เพียงดูซิว่าเวลานี้มีโรคภัย โรคแล้วโรคเล่าอย่างไร ในยุคทองจะไม่มีแมลงใดๆ ที่กินพืชพันธุ์ธัญญาหาร เหตุนั้นเองจึงเรียกว่าเป็นสวรรค์ ลูกควรจะแสดงแผนที่โลกด้วยเช่นกัน เพื่อที่ทุกคนจะสามารถเข้าใจ ตั้งแต่เริ่มแล้วเคยมีเพียงแค่บาร์ดเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ผู้ก่อตั้งศาสนาได้มาภายหลังตามลำดับกันไป เวลานี้ลูกๆ ูรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ทุกคนนอกจากลูกพูดว่า “เนติ เนติ” ซึ่งหมายถึงพวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาพูดว่า ท่านไม่มีรูป นาม แผ่นดินหรือช่วงเวลา หากท่านไม่มีรูปหรือนาม ท่านก็ไม่สามารถมีแผ่นดินเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำตัวของท่านที่ลูกต้องแก่ลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ จดจำทุกสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดอย่างต่อเนื่องที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกและเฝ้าแต่ทำตามพ่อ

2. นำความบริสุทธิ์มาใช้เพื่อที่จะคงอยู่อย่างมีพลานามัยดีอย่างสม่ำเสมอ บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของพลานามัย ทรัพย์สมบัติและความสุขจากพ่อได้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจผู้ที่อยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ โดยการทำให้การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดปรากฏออกมาในสำนึกรู้ของลูก ทำให้การบรรลุผลทั้งหมดที่ลูกได้รับจากบัพดาดาในยุคบรรจบพบกันปรากฏออกมาในสำนึกรู้ของลูก ความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผลเหล่านั้นจะป้องกันลูกไม่ให้ลงมาสู่ความปั่นป่วนใดๆ ลูกจะอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ ความเต็มเปี่ยมทำให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและทำให้ลูกเป็นอิสระจากความปั่นป่วน ผู้ที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดมีความสุขและความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ความพอใจคือสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่มีความพอใจมีทุกสิ่ง พวกเขาร้องเพลงอย่างต่อเนื่องว่า : ฉันได้บรรลุสิ่งที่ฉันปรารถนาแล้ว

คติพจน์: นั่งในเชิงข้าของความรักแล้วการทำงานหนักทั้งหมดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

***** โอม ขานติ *****